1988 No. 60

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

LANDSBESLUIT, houdende algemene maatregelen, van 3 juni 1988, ter uitvoering van artikel 3, vijfde en zesde lid van de Landsverordening politie (A.B. 1988, no.18) (Landsbesluit gebruik geweld en veiligheidsfouillering politie).

Uitgegeven, 22 juni 1988

De minister van Justitie,

E.J. Vos

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Aruba,

In overweging genomen hebbende:

dat het noodzakelijk is regels vast te stellen met betrekking tot het gebruik van geweld en het uit een oogpunt van veiligheid fouilleren van personen door politieambtenaren;

Gelet op,

artikel 3 van de Landsverordening politie (A.B. 1988, no.18);

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

Voor de toepassing van dit landsbesluit wordt verstaan onder:

de politieambtenaar : de ambtenaar aangesteld in een rang, genoemd in het Bezoldigingsbesluit politie, alsmede de buitengewoon agent van politie, voor zover deze werkzaam is met betrekking tot de aan hem opgedragen politietaken;

meerdere : hij die, gelet op de volgorde van het rangenstelsel bij de politie, een hogere rang heeft of, bij gelijkheid in rang, op de ranglijst een hogere plaats inneemt;

chef : hij die, onafhankelijk van de rang, de ander onder zijn leiding of bevelen heeft, voor zover hij uit hoofde van zijn functie een bevelvoerende taak heeft of krachtens aanwijzing door de korpschef met het geven van de leiding is belast;

geweld : het uitoefenen van of het dreigen met de uitoefening van dwangmatige kracht van welke aard ook, mits van meer dan geringe betekenis, op het lichaam van personen of op dieren of zaken.

Artikel 2

De politieambtenaar dient ervan doordrongen te zijn, dat de wijze, waarop hij bij de vervulling van de politietaak optreedt, de eerbied voor het gezag nimmer in gevaar mag brengen en dat dit gezag wordt geschaad, indien hij te kort schiet enerzijds in zorgvuldigheid en zelfbeheersing, anderzijds in doortastendheid en moed.

Artikel 3

1. De politieambtenaar is in de uitoefening van zijn functie slechts bevoegd geweld aan te wenden indien:

a. hij zijn doel niet op andere wijze kan bereiken en
b. het belang van het te bereiken doel het gebruik van geweld rechtvaardigt en
c. het risico van het gebruik van geweld, ook voor derden, geringer is dan het nadeel dat voortvloeit uit het niet bereiken van het doel.

Artikel 4

1. Het geweld mag de perken van redelijkheid en gematigdheid niet te buiten gaan.

2. De politieambtenaar dient er bij keuze van het aan te wenden geweld en de mate, waarin het wordt aangewend, op bedacht te zijn, dat de aan het aanwenden van geweld verbonden risico's voor alle betrokkenen, alsmede voor derden, zoveel mogelijk worden beperkt.

Artikel 5

1. De politieambtenaar geeft - tenzij de omstandigheden dit onmogelijk maken - een duidelijke waarschuwing, voordat hij geweld aanwendt, met dien verstande dat met betrekking tot het uitoefenen van geweld door middel van een vuurwapen uitsluitend geldt het in het tweede en derde lid bepaalde.

2. Onmiddellijk voordat de politieambtenaar gericht met een vuurwapen wil schieten, dient hij met luide stem of op andere niet te miskennen wijze te waarschuwen, dat geschoten zal worden indien niet onverwijld een tevoren gegeven bevel wordt opgevolgd.

3. De waarschuwing kan alleen vervangen worden door een waarschuwingsschot, wanneer de omstandigheden hem het geven van een waarschuwing, als bedoeld in het tweede lid, onmogelijk maken. Het waarschuwingsschot moet op zodanige wijze worden gelost, dat gevaar voor personen of goederen zoveel mogelijk wordt vermeden.

4. Het trekken van het vuurwapen of het geven van een waarschuwingsschot is slechts geoorloofd in de gevallen, waarin de politieambtenaar tot het gebruik van geweld door middel van een vuurwapen bevoegd is.

Artikel 6

De politieambtenaar, die onder leiding van een ter plaatse aanwezige meerdere of chef optreedt, wendt geen geweld aan dan na uitdrukkelijke last van deze meerdere of chef. Dit geldt niet in een situatie, waarin een beroep kan worden gedaan op artikel 43 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba, of ingeval de meerdere of chef vooraf anders bepaald heeft.

Artikel 7

1. Het gebruik van een vuurwapen, waarmee niet automatisch wordt geschoten, tegen personen en tegen vervoermiddelen, waarin zich personen bevinden, is, behalve in een situatie, waarin een beroep kan worden gedaan op artikel 43 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba, slechts geoorloofd:

a. om een persoon aan te houden ten aanzien van wie redelijkerwijs mag worden aangenomen, dat hij een voor onmiddellijk gebruik gereed zijnd vuurwapen of een ander wapen, dat naar zijn aard be-

stemd is om op afstand te worden gebruikt, bij zich heeft en dit tegen personen dreigt te gebruiken;

b. om een persoon aan te houden, die wordt verdacht van of is veroordeeld wegens het plegen van een ernstig misdrijf, dat bovendien als een onaanvaardbare aantasting van de rechtsorde moet worden aangemerkt en die zich aan zijn aanhouding, voorgeleiding of andere rechtmatige vrijheidsbeneming tracht te onttrekken of heeft onttrokken.

2. Onder het plegen van een ernstig misdrijf, als bedoeld in het eerste lid, onder b, worden mede begrepen de poging tot het plegen daarvan en de deelnemingsvormen, genoemd in de artikelen 49 en 50 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba.

3. Van het vuurwapen wordt geen gebruik gemaakt, indien de identiteit van de aan te houden persoon bekend is en redelijkerwijze mag worden aangenomen, dat het uitstel van de aanhouding geen onaanvaardbaar te achten gevaar voor de rechtsorde met zich brengt.

Artikel 8

1. Bij het beteugelen van woelingen is het gebruik van een vuurwapen, waarmee niet automatisch wordt geschoten, slechts geoorloofd, indien er sprake is van een optreden in collectief verband en na een bevel daartoe gegeven door of namens de minister van Algemene Zaken.

2. Van een woeling, als bedoeld in het eerste lid, is slechts sprake, ingeval opgetreden wordt tegen een groep of meerdere groepen personen, die een ernstige en onmiddellijke bedreiging vormen voor lijf of goed van anderen of voor de openbare orde.

Artikel 9

Het gebruik van automatisch vuur tegen personen en tegen vervoermiddelen, waarin zich personen bevinden, is slechts geoorloofd in een situatie, waarin sprake is van een ogenblikkelijke wederrechtelijke aanranding van eigen of eens anders lijf, als bedoeld in artikel 43 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba, waarbij redelijkerwijs kan worden verwacht, dat deze personen zich eveneens van automatische vuurwapens zullen bedienen.

Artikel 10

Ingeval van een zeer ernstige gewelddadige aanranding van de rechtsorde kunnen de ministers van Algemene Zaken en van Justitie ter bescherming van personen en goederen toestemming verlenen tot het gebruik van andere bijzondere vuurwapenen. Het gebruik van die middelen is uitsluitend geoorloofd aan personeel dat speciaal daarvoor is opgeleid.

Artikel 11

1. De politieambtenaar, die in de uitoefening van zijn functie geweld tegen personen heeft aangewend - het geven van een waarschuwingsschot daaronder begrepen -, moet deze aanwending van geweld, alsmede de redenen, welke daartoe hebben geleid en de daaruit voortvloeiende gevolgen onverwijld melden aan zijn meerdere of chef, die daarvan onverwijld schriftelijk kennis geeft aan de korpschef.

2. In alle gevallen, waarin gebruik is gemaakt van enig geweldsmiddel, en steeds wanneer het uitgeoefende geweld letsel of de dood van een persoon tot gevolg heeft gehad, geschiedt de in het eerste lid bedoelde melding tevens in de vorm van een schriftelijk rapport, dat binnen 24 uur dient te worden opgemaakt.

3. Buiten de in het tweede lid genoemde gevallen wordt een schriftelijk rapport opgemaakt, indien de gevolgen van het uitgeoefende geweld daartoe naar het oordeel van de meerdere of chef aanleiding geven.

4. Indien de aanwending van het geweld met gebruikmaking van enig geweldsmiddel op uitdrukkelijke last van een meerdere of chef heeft plaatsgevonden, dan wordt het in het tweede lid bedoelde rapport door die meerdere of chef opgemaakt.

5. De politieambtenaar wordt door zijn chef in kennis gesteld over de afhandeling van de schriftelijke rapportage als bedoeld in het tweede, derde en vierde lid.

6. Indien de aanwending van het geweld lichamelijk letsel van meer dan geringe betekenis tot gevolg heeft gehad en in alle gevallen, waarin van een vuurwapen gebruik is gemaakt, dient de melding door of vanwege de korpschef onverwijld mondeling, alsmede binnen 48 uur in de vorm van een door of namens de korpschef opgegemaakt schriftelijk rapport, ter kennis te worden gebracht van de officier van justitie.

Artikel 12

1. De politieambtenaar is - met in achtneming van de in artikel 13 vervatte beperkingen - bevoegd in de uitoefening van zijn functie een onderzoek in te stellen:

a. aan de kleding van bezoekers van openbare terechtzittingen en van openbare vergaderingen van de Staten, wanneer dit onderzoek door de voorzitter van de zitting of vergadering in het belang van de veiligheid van de bezoekers of die van derden noodzakelijk wordt geacht;
b. aan de kleding van bezoekers van niet voor een ieder toegankelijke gedeelten van gebouwen en terreinen van de luchthaven en zeehavens, wanneer dit onderzoek - naar het redelijk inzicht van de politieambtenaar - in het belang van de veiligheid van de bezoekers of van derden noodzakelijk wordt geacht.

2. De ambtenaar, aangesteld in een rang genoemd in het Bezoldigingsbesluit politie, is - met inachtneming van de in artikel 13 vervatte beperkingen - voorts bevoegd in de uitoefening van zijn functie een onderzoek in te stellen of door een politieambtenaar te doen instellen:

a. aan de kleding van aangehouden of rechtens van hun vrijheid beroofde verdachten of veroordeelden, wanneer dit onderzoek - naar het redelijk inzicht van de ambtenaar - in het belang van hun veiligheid of van die van de ambtenaar zelf noodzakelijk is;
b. aan het lichaam van verdachten of rechtens van hun vrijheid beroofde verdachten of veroordeelden, die voor een rechter of een officier van justitie worden geleid, wanneer dit onderzoek in het belang van hun veiligheid of van degene, aan wie zij worden voorgeleid, noodzakelijk wordt geacht en door een rechter of een officier van justitie is bevolen.

Artikel 13

1. De in artikel 12 bedoelde onderzoeken mogen de perken van redelijkheid en gematigdheid niet te buiten gaan.

2. Het onderzoek vindt slechts plaats door een politieambtenaar van hetzelfde geslacht als degene die het onderzoek ondergaat.

3. In zeer uitzonderlijke situaties kan worden afgeweken van het in het tweede lid bepaalde; in zodanig geval is artikel 11, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

4. Bij het instellen van een onderzoek aan het lichaam zijn personen van het andere geslacht daarbij niet aanwezig, tenzij dit - naar het redelijk oordeel van de onderzoekende persoon - noodzakelijk is ter verrichting of volvoering van het onderzoek.

Artikel 14

1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn afkondiging.

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit gebruik geweld en veiligheidsfouillering politie.

Gegeven te Oranjestad, 3 juni 1988

F.B. Tromp

De minister van Justitie,
E.J. Vos

De minister van Algemene Zaken,
J.H.A. Eman